

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det var om det her Chiracsyndrom, hvor hr. Villy Søvndal siger, at statsministeren bevæger sig længere og længere væk fra folket, fordi alle ude i virkeligheden kan se, at det går den helt forkerte vej. Jeg vil bare gerne have hr. Villy Søvndal til at bekræfte, at vi den 8. februar – det er jo ikke så lang tid siden – netop har haft et valg. Et valg er vel der, hvor man tester, hvordan befolkningen ser virkeligheden.

Vil hr. Villy Søvndal så ikke lige fortælle, hvordan det valg gik?

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg kan bekræfte, at vi havde et folketingsvalg. Jeg kan bekræfte, at det gik, som det gik.

Jeg sad og tænkte på noget helt andet. Jeg var i efteråret på en tur sammen med mine børn i Italien. Jeg ved ikke, om hr. Rohde kender den situation, at en italiener sidder med tre tændstikæsker, hvor der er en ært i en af tændstikæskerne. Så flytter han meget hurtigt rundt på æskerne, og så skal folk spille på, hvor ærten er. Der var der en godt halvtredsårig mand, sådan begyndende gråsprængt og mørk – jeg ved ikke, hvorfor jeg kom til at tænke på statsministeren. Men efter et stykke tid tænkte jeg: Jo, det er indlysende. Det er det, de to har til fælles. Det er den form for tricktyveri, hvor ting pludselig forsvinder mellem hænderne på en, og man har aldrig fundet ud af, hvordan det egentlig skete.

Kl. 22.05

Formanden:

Så er det hr. Jens Rohde for endnu en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg må så tage det som udtryk for, at hr. Villy Søvndal mener, at vælgerne er dumme. Det var en interessant oplysning.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Nej, det vil hr. Villy Søvndal ikke bekræfte.

Jeg tror, at vælgerne er lidt usikre på nogle af projekterne. Jeg tror til gengæld, at det bliver meget tydeligt, når virkningerne af f.eks. strukturreformen står klart. Det tror jeg bliver en meget hård opvågning. For der har aldrig været nogen diskussion om en stor strukturreform, som i

virkeligheden er en indpakket socialreform. Så vælgerne er aldrig dumme. Og hvis vælgerne stemmer, som de gør, gør de det, og det kan ikke appelleres. Det har jeg aldrig sået tvivl om. Jeg har bare sagt, at jeg er uenig med dem, og det betyder så, at vi må gå ud og gøre det bedre. Det kan jeg love for vi vil bestrebe os på.

Formanden:

Tak til hr. Villy Søvndal. Den næste ordfører er hr. Per Clausen.

Per Clausen (EL):

Jeg har jo bemærket, at der er et par debatter, der går igen, uanset hvilket emne vi snakker om. Et af dem er kampen om humøret. Herinde i Folketinget anses det for en særlig dyd, hvis man kan stå og smile og se ud, som om man er glad, når man fortæller historien om familier, hvor fire mennesker skal leve for 2.800 kr. om måneden. Hvis man så kommer til at give udtryk for lidt indignation over, at det sker, samtidig med at der er fuld gang i forbrugsfesten blandt den rigeste del af den danske befolkning, har man afgørende tabt kampen om humøret, for det er meningen, at uanset hvad der sker, skal man smile og se glad ud.

Her vil jeg i hvert fald sige, at den måde, man snakker om tingene på i Folketinget, er meget anderledes end ude i det andet samfund, parallelsamfundet, for derude bliver man ærlig talt sur, når man hører sådan nogle historier, og synes det er urimeligt.

Der er ikke nogen grund til at undre sig over, at humøret er højt, når man fører den slags diskussioner, for vi kan konstatere, at det eneste, Venstres folketingsmedlemmer kan få dagen i dag til at gå med, er at sikre sig, at Socialdemokraterne nu ikke alene vil acceptere skattestoppet, men også tro på det. Statsministeren gik så vidt, at man også skulle kunne forstå det. Og så skal de oven i købet smile og se glade ud. Det synes jeg faktisk er store krav at stille.

Jeg kan godt forstå, at Venstre smiler, når de reklamerer for skattestoppet, for det er klart, at et skattestop, som så ensidigt og entydigt forgylde nogle af Venstres kernevælgere, er der all mulig grund til at glæde sig over fastholdes.

Man kan også konstatere – det skal siges til fru Pia Kjærsgaards ros – at hun faktisk heller ikke så særlig glad ud, da hun snakkede om konsekvenserne af skatteløftet og den sociale ulighed, det fører til.